Dosarul nr.3-3727/2023
2-23184827-12-3-22122023-1

HOTĂRÎRE
În numele Legii

04 noiembrie 2025 mun. Chişinău

Judecătoria Chișinău sediul Centru
Instanța compusă din:
Preşedintele şedinţei,
Judecătorul Cazacu Grigorii
grefier Burghelea Diana

judecînd în ședință publică cauza civilă în procedura contenciosului administrativ intentată de către SRL ”TRANSIMEX” reprezentat de avocatul Selchin Igor împotriva Serviciului Vamal al Republicii Moldova, Biroul Vamal Centru, terț Î.M.”Sudzuker Moldova” SA. privind anularea deciziei Serviciului Vamal al Republicii Moldova ***** din 24.11.2023 de soluţionare a cererii prealabile depuse de către SRL ”TRANSIMEX” la 27.10.2023 înregistrate cu*****, anularea deciziei asupra cazului de contravenţie vamală ***** din 28.03.2023 emisă de agentul constatator Guranda Eugeniu, şef Post vamal Chişinău 1 al Biroului vamal Centru al Serviciului Vamal al Republicii Moldova prin care SRL ”TRANSIMEX” a fost recunoscut vinovat de săvîrşirea contravenţiei imputate, aplicîndu-i sancţiunea conform art.232 alin.(b^1) din Codul vamal al Republicii Moldova sub formă de amendă în valoare de 40% din valoarea obiectului contravenţiei de 216105,38 lei, ceea ce constituie 86442,15 lei, anularea procesului-verbal cu privire la contravenţie ***** din 28.03.2023, anularea declaraţiei vamale ***** din 13.06.2022 modificate, obligarea pârâţilor de a aduce în corespundere cu normele legale toate actele întocmite sau emise eronat şi/sau contrar legii şi actelor normative subordonate legii în privinţa SRL ”TRANSIMEX” şi Î.M.”Sudzuker Moldova” SA. cu referire la cazul de contravenţie vamală ***** din 28.03.2023 pentru depunerea de către Î.M.”Sudzuker Moldova” SA. a declaraţiei vamale ***** din 13.06.2022 în numele Î.M.”Sudzuker Moldova” SA, încetarea procesului cu privire la contravenţia vamală ***** din 28.03.2023 pornit în privinţa SRL ”TRANSIMEX” din motivul că nu există faptul contravenţiei, obligarea restituirii în beneficiu SRL ”TRANSIMEX” a sumei amenzii în mărime de 43221,08 lei,

a c o n s t a t a t :

Argumentele participanților la proces

SRL ”TRANSIMEX” reprezentat de avocatul Selchin Igor a înaintat o cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Vamal al Republicii Moldova, Biroul Vamal Centru, terț Î.M.”Sudzuker Moldova” SA. privind anularea deciziei Serviciului Vamal al Republicii Moldova ***** din 24.11.2023 de soluţionare a cererii prealabile depuse de către SRL ”TRANSIMEX” la 27.10.2023 înregistrate cu*****, anularea deciziei asupra cazului de contravenţie vamală ***** din 28.03.2023 emisă de agentul constatator Guranda Eugeniu, şef Post vamal Chişinău 1 al Biroului vamal Centru al Serviciului Vamal al Republicii Moldova prin care SRL ”TRANSIMEX” a fost recunoscut vinovat de săvîrşirea

contravenţiei imputate, aplicîndu-i sancţiunea conform art.232 alin.(b^1) din Codul vamal al Republicii Moldova sub formă de amendă în valoare de 40% din valoarea obiectului contravenţiei de 216105,38 lei, ceea ce constituie 86442,15 lei, anularea procesului-verbal cu privire la contravenţie ***** din 28.03.2023, anularea declaraţiei vamale ***** din 13.06.2022 modificate, obligarea pârâţilor de a aduce în corespundere cu normele legale toate actele întocmite sau emise eronat şi/sau contrar legii şi actelor normative subordonate legii în privinţa SRL ”TRANSIMEX” şi Î.M.”Sudzuker Moldova” SA. cu referire la cazul de contravenţie vamală ***** din 28.03.2023 pentru depunerea de către Î.M.”Sudzuker Moldova” SA. a declaraţiei vamale ***** din 13.06.2022 în numele Î.M.”Sudzuker Moldova” SA, încetarea procesului cu privire la contravenţia vamală ***** din 28.03.2023 pornit în privinţa SRL ”TRANSIMEX” din motivul că nu există faptul contravenţiei, obligarea restituirii în beneficiu SRL ”TRANSIMEX” a sumei amenzii în mărime de 43221,08 lei.

În susținerea cererii de chemare în judecată reclamantul relatează că în fapt, la data 13.06.2022 specialistul în domeniul vămuirii Comarova Olga al SRL “Transimex” a depus declaraţia vamală ***** în numele Î.M.”Sudzuker Moldova” SA, prin care sa solicitat importul mărfurilor “Fructoză pură din punct de vedere chimic: fructoză cristalină dulce TIPC 400 amb *25 kg-10000kg-cu valoarea facturată-12700 USD”.

Invocă că în rezultatul efectuării controlului documentar de către organul vamal, ultimul greşit a constatat că specialistul în domeniul vămuirii eronat a aplicat contingentul în DVD ***** rub.***** la mărfurile imortate din Republica Turcia, motiv din care a modificat declaraţiei vamale ***** din 13.06.2022 cu excluderea din art.l rub.***** , cu achitarea taxei vamale de 75%.

Relevă că urmare a modificărilor efectuate eronat au fost încasate suplimentar drepturi de import în mărime de 216105,38 lei(Î.M.”Sudzuker Moldova” SA), iar SRL “Transimex” la 28.03.2022 ia fost aplicată 40% din suma încasată suplimentar care constituie 86442,15 lei, fiind încasată de la SRL “Transimex” tot Ia 28.03.2022 în mărime de 50% ce constituie 43221,08 lei.

Menționează că prin scrisoarea SRL “Transimex” 01/31 din 31.07.2023 înregistrată cu ***** sa solicitat confirmarea disponibilităţii cotelor pentru contingentul***** la data 13.06.2022 , în legătură cu refuzul organului vamal de a aplica acest contingent pentru declaraţia vamală ***** din 13.06.2022.

Prin răspunsul DVS ***** din 10.08.2023, Serviciul Vamal urmare a examinării demersului 01/31 din 31.07.2023, a menţionat că potrivit Notei la Cap. 17 din Legea privind aprobarea nomenclaturii combinate a mărfurilor *****, mărfurile clasificate la subpoziţia tarifară 1702 pot beneficia la import de taxa vamală redusă -10%, cu respectarea limitelor contingentelor tarifare-1200 tone conform principiului MFN(cod contingent*****).

La data 13.06.2022, potrivit raportului de tranzacţii din SI “Asycuda World”, greutatea disponibilă conform codului contingentului*****-a constituit I 072 535 kg, astfel urmare celor expuse, datorită aplicării incorecte de către organul vamal a normelor aplicabile speţei în cauză a fost încasată de la SRL “Transimex” la 28.03.2022 suma în mărime de 43221,08 lei necătînd că declaraţia vamală iniţială ***** din 13.06.2022 întocmită de către specialistul în domeniul vămuirii Comarova Olga al SRL “Transimex” a fost corectă.

Afirmă că la 26.10.2023 reclamantul prin prisma răspunsului pârâtului nr. ***** din 10.08.2023, potrivit căruia Serviciul Vamal urmare a examinării demersului ***** din 31.07.2023, a menţionat că potrivit Notei la Cap. 17 din Legea privind aprobarea nomenclaturii combinate a mărfurilor *****, mărfurile clasificate la subpoziţia tarifară 1702 pot beneficia la import de taxa vamală redusă -10%, cu respectarea limitelor contingentelor tarifare -1200 tone conform principiului MFN(cod contingent*****) a depus cerere către Serviciul Vamal solicitînd:

1. Primirea spre examinare a prezentei cereri.

2. Aducerea în corespundere cu normele legale menţionate supra toate actele întocmite sau emise eronat şi/sau contrar legii şi actelor normative subordonate legii în privinţa SRL "Transimex" şi Î.M."Sudzuker Moldova" SA.

3. Anularea declaraţiei vamale ***** din 13.06.2022 modificate.

4. Anularea (încetarea) procedurilor contravenţionale şi deciziilor emise de organele vamale pe marginea cazurilor de contravenţie vamală pornite SRL "Transimex".

5. Restituirea către SRL "Transimex" a sumei în mărime de 43221,08 lei încasată de la aceasta datorită aplicării eronate a normelor legale în vigoare şi lipsei temeiului de drept.

6. Informarea solicitantului în termenul legal despre măsurile întreprinse.

Declară că prin răspunsul Serviciului Vamal al Republicii Moldova ***** din 24.11.2023 de soluţionare a cererii prealabile depuse de către la SRL "Transimex" 27.10.2023 înregistrate cu*****, autoritatea a respins-o ca fiind tardivă.

Consideră că autoritatea a examinat superficial contestaţia înaintată prin invocarea tardivităţii or nemijlocit autoritatea a confirmat mai tîrziu prin răspunsul său nr. ***** din 10.08.2023 că mărfurile clasificate la subpoziţia tarifară 1702 pot beneficia la import de taxa vamală redusă -10%, cu respectarea limitelor contingentelor tarifare -1200 tone conform principiului MFN(cod contingent*****), astfel invpcarea tardivităţii este arbitrară. Iară a lua în calcul tot probatoriul anexat dc reclamant, care attest ilegalitatea actelor administrative care se contest.

Potrivit art. 93 din Codul administrativ, fiecare participant probează faptele pe care îşi întemeiază pretenţia. Prin derogare de Ia prevederile alin. (1), fiecare participant probează faptele atribuite exclusiv sferei sale. Reglementări suplimentare sau derogatorii sunt admisibile doar în baza prevederilor legale.

Indică că în acord cu art. 195 din Codul administrativ, procedura acţiunii în contenciosul administrativ se desfăşoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepţia art. 169-171.

Conform art. 219 din Codul administrativ, instanţa de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declaraţiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanţi.

Conform art. 118 alin. (3) din Codul de procedură civilă, circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sunt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

Conform art. 121 din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului, iar art. 122 din Codul de procedură civilă prevede că,

circumstanţele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probaţiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante. Admisibilitatea probelor se determină în conformitate cu legea în vigoare la momentul eliberării lor.

Declară că în concordanţă cu art. 3 din Codul administrativ, legislaţia administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activităţii administrative şi a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor şi a libertăţilor prevăzute de lege ale persoanelor fizice şi juridice, ţinându-se cont de interesul public şi de regulile statului de drept.

Susține că în corespundere cu art. 6 din Codul administrativ, procedura administrativă este activitatea autorităţilor publice cu efect în exterior, îndreptată spre examinarea condiţiilor, pregătirea şi emiterea unui act administrativ individual, spre examinarea condiţiilor, pregătirea şi încheierea unui contract administrativ sau examinarea condiţiilor, pregătirea şi întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică. Emiterea unui act administrativ individual, încheierea unui contract administrativ sau întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică sunt părţi ale procedurii administrative.

Afirmă că în conformitate cu art. 10 alin. (1) din Codul administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziţie, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Relevă că potrivit art. 11 din Codul administrativ, actele administrative individuale pot fi: a) acte defavorabile - actele care impun destinatarilor lor obligaţii, sancţiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat; b) acte favorabile - actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel. Destinatarul unui act administrativ individual este doar persoana către care actul administrativ se îndreaptă. Terţii, ale căror drepturi sunt afectate de actul administrativ individual, nu sunt destinatarii acestuia.

Invocă că în acord cu art. 16 din Codul administrativ, dreptul discreţionar al autorităţii publice reprezintă posibilitatea acesteia de a opta între mai multe soluţii posibile corespunzătoare scopului legii atunci când aplică o dispoziţie legală. Exercitarea dreptului discreţionar nu permite desfăşurarea unei activităţi administrative arbitrare.

Menționează că potrivit art. 17 din Codul administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Indică că în consonanţă cu art. 22 din Codul administrativ, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul şi volumul cercetărilor şi nu sunt legate nici de expunerile participanţilor, nici de cererile lor de reclamare a probelor. Faptele deja cunoscute autorităţilor publice sau instanţelor de judecată competente, faptele general notorii şi faptele prezumate în virtutea prevederilor legale nu necesită a fi probate, până la proba contrarie.

Conform art. 30 din Codul administrativ, autorităţile publice nu pot întreprinde măsuri cu efect retroactiv, cu excepţia cazurilor prevăzute de lege. Autorităţile publice nu pot întreprinde măsuri care să afecteze situaţiile juridice definitive sau drepturile dobândite, decât în situaţii în care, în condiţiile stabilite de lege, acest lucru este absolut necesar pentru interesul public.

Relevă că în concordanţă cu art. 31 din Codul administrativ, actele administrative individuale şi operaţiunile administrative scrise trebuie să fie motivate.

Potrivit art. 32 din Codul administrativ, procedura administrativă se structurează astfel încât participanţii să poată înţelege fiecare etapă a procedurii. Dacă este necesară contribuţia unui participant, acestuia i se comunică neîntîrziat, într-un limbaj clar şi uşor de înţeles, acţiunile care trebuie întreprinse, în condiţiile legii, autorităţile publice trebuie să asigure participarea neîngrădită la procedura administrativă a persoanelor interesate.

Declară că în conformitate cu art. 38 din Codul administrativ, înaintea fiecărei decizii judecătoreşti pe fond, participanţilor la proces li se oferă posibilitatea de a-şi expune punctul de vedere. Audierea poate fi făcută verbal sau în scris. Orice persoană are dreptul la judecarea cauzei în mod echitabil, în termen rezonabil, de către o instanţă de judecată independentă, imparţială şi instituită prin lege. în acest scop, instanţa de judecată este obligată să dispună toate măsurile permise de lege şi să asigure desfăşurarea cu celeritate a procesului.

Susține că în corespundere cu art. 94 din Codul administrativ, înainte de emiterea unui act administrativ individual defavorabil pentru un participant sau înainte de respingerea unui act administrativ individual favorabil, participantul are dreptul să fie audiat în legătură cu faptele şi circumstanţele relevante pentru actul ce urmează a fi emis. Audierea poate fi făcută verbal sau în scris.

Afirmă că potrivit art. 118 din Codul administrativ, motivarea este operaţiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. în motivare se indică temeiurile esenţiale de drept şi de fapt pe care le-a luat în considerare autoritatea publică pentru decizia sa. Din motivarea deciziilor discreţionare trebuie să poată fi recunoscute şi punctele de vedere din care autoritatea publică a reieşit la exercitarea dreptului discreţionar. Motivarea trebuie să se refere şi la argumentele expuse în cadrul audierii.

Susține că prin derogare de la prevederile alin. (1) lit. b) şi i), în cazul unui act administrativ individual scris emis în mod automatizat, pot lipsi datele despre nume şi semnătură. Pentru indicarea conţinutului pot fi utilizate semne-cheie dacă, în baza explicaţiilor făcute în acest sens, persoana căreia îi este destinat actul administrativ sau care este afectată de acesta poate recunoaşte clar conţinutul actului administrativ.

Potrivit art. 137 din Codul administrativ, în exercitarea dreptului discreţionar atribuit, autorităţile publice trebuie să acţioneze cu bună-credinţă în limitele legal stabilite şi cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul. Daca autoritatea publică poate decide discreţionar şi doar una din mai multe consecinţe juridice este legală, atunci dreptul discreţionar al autorităţii publice se reduce la alegerea consecinţei juridice/soluţiei legale. Stările de fapt identice în esenţă se tratează identic. O tratare neidentică a două stări de fapt identice se admite numai dacă există un motiv obiectiv. Dacă într-un caz autoritatea publică şi-a exercitat dreptul discreţionar într-un anumit mod, atunci în cazuri similare ea este obligată să îşi exercite dreptul discreţionar în acelaşi mod. Această regulă nu se aplică dacă autoritatea publică intenţionează să îşi schimbe în viitor practica de exercitare a dreptului discreţionar în cazuri similare.

Menționează că în conformitate cu art. 225 din Codul administrativ, instanţa de judecată nu este competentă să se pronunţe asupra oportunităţii unui act administrativ.

Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreţionar se limitează la faptul dacă autoritatea publică:

a) şi-a exercitat dreptul discreţionar;

b) a luat în considerare toate faptele relevante;

c) a respectat limitele legale ale dreptului discreţionar;

d) şi-a exercitat dreptul discreţionar conform scopului acordat prin lege.

Declară că în cazul în care au fost emise acte administrative individuale şi normative referitoare la securitatea naţională a Republicii Moldova, la exercitarea regimului stării excepţionale, la măsurile de urgenţă luate de autorităţile publice în vederea combaterii calamităţilor naturale, a incendiilor, a epidemiilor, a epizootiilor şi a altor fenomene similare, instanţa de judecată poate fi sesizată doar pentru exercitarea controlului următoarelor circumstanţe: a) existenţa situaţiei excepţionale la data la care a fost emis actul; b) competenţa autorităţii publice de a emite actul; c) existenţa interesului public care justifică emiterea actului administrativ; d) imposibilitatea efectivă a autorităţii publice de a emite actul în condiţii obişnuite. Alte limitări ale examinării judiciare în cauzele de contencios administrativ sunt reglementate expres prin legi speciale.

Conform art.285 Cod vamal, Prevederile prezentului capitol se aplică tuturor cazurilor de atac al actelor administrative, acţiunilor sau inacţiunii organelor vamale şi ale colaboratorilor vamali, cu excepţia cazurilor de atac al sancţiunilor administrative şi penale.

Conform art.286 Cod vamal, Orice persoană are dreptul să atace actele administrative (inclusiv actele normative), acţiunile sau inacţiunea organelor vamale şi ale colaboratorilor vamali dacă consideră că sînt lezate drepturile sau interesele sale legitime.

Conform art.287 Cod vamal, Actele administrative, acţiunile şi inacţiunea organelor vamale, ale colaboratorilor vamali pot fi atacate succesiv pe două căi: administrativă şi judiciară.

Conform art.288 Cod vamal, Actele administrative, acţiunile sau inacţiunile organelor vamale şi ale colaboratorilor vamali sînt contestate iniţial la Serviciul Vamal.

Conform art.289 Cod vamal, Actele administrative, acţiunile sau inacţiunile organelor vamale, ale colaboratorilor vamali pot fi atacate în termen de 10 zile calendaristice de la data comunicării actului sau efectuării acţiunii/inacţiunii.

Conform art. 233 Cod Vamal al Republicii Moldova, „Procesul contravenţional se realizează în conformitate cu prevederile Codului contravenţional al Republicii Moldova în cazul persoanelor fizice şi persoanelor cu funcţie de răspundere şi în conformitate cu prevederile prezentului cod în cazul persoanelor juridice şi persoanelor fizice care desfăşoară activitate de întreprinzător fără a se constitui persoană juridică, iar în partea nereglementată de prezentul cod se aplică prevederile Codului contravenţional al Republicii Moldova.”

Indică că potrivit art. 81 din Codul Administrativ, (I) în cazul tn care actul administrativ individual al autorităţii publice depinde de un act, o operaţiune preliminară sau de un raport juridic care trebuie constatat de o altă autoritate publică ori formează obiectul unei alte proceduri administrative sau judiciare pendinte, autoritatea publica suspendă procedura administrativă pînă la emiterea actului administrativ respectiv, efectuarea operaţiunii administrative respective sau pînă la emiterea unei hotărîri judecătoreşti definitive.(2) Dacă în cadrul unei proceduri administrative actul administrativ individual depinde de un act sau o operaţiune a unui participant, autoritatea publică

suspendă procedura administrativă pentru un termen rezonabil. Suspendarea repetată se admite numai dacă are la bază un motiv care nu putea fi prevăzut la prima suspendare.(3) Suspendarea se comunică participantului de către autoritatea publică/ persoana care conduce procedura.(4) Pe perioada suspendării procedurii administrative termenul prevăzut Ia art. 60 alin. (1) nu curge.

Afirmă că conform pct. 40 din Regulamentul cu privire la activitatea brokerului vamal şi a specialistului în domeniul vămuirii, aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr.1290 din 09.12.2005, Activitatea brokerului vamal constă în efectuarea în numele şi din contul unor terţe persoane a operaţiunilor de vămuire a mărfurilor şi mijloacelor de transport, achitarea drepturilor de import/export cuvenite şi exercitarea altor funcţii de mediere în domeniul vamal, la solicitarea persoanei pe care o reprezintă.

Prin urmare solicită SRL ”TRANSIMEX” reprezentat de avocatul Selchin Igor împotriva Serviciului Vamal al Republicii Moldova, Biroul Vamal Centru, terț Î.M.”Sudzuker Moldova” SA. anularea deciziei Serviciului Vamal al Republicii Moldova ***** din 24.11.2023 de soluţionare a cererii prealabile depuse de către SRL ”TRANSIMEX” la 27.10.2023 înregistrate cu*****, anularea deciziei asupra cazului de contravenţie vamală ***** din 28.03.2023 emisă de agentul constatator Guranda Eugeniu, şef Post vamal Chişinău 1 al Biroului vamal Centru al Serviciului Vamal al Republicii Moldova prin care SRL ”TRANSIMEX” a fost recunoscut vinovat de săvîrşirea contravenţiei imputate, aplicîndu-i sancţiunea conform art.232 alin.(b^1) din Codul vamal al Republicii Moldova sub formă de amendă în valoare de 40% din valoarea obiectului contravenţiei de 216105,38 lei, ceea ce constituie 86442,15 lei, anularea procesului-verbal cu privire la contravenţie ***** din 28.03.2023, anularea declaraţiei vamale ***** din 13.06.2022 modificate, obligarea pârâţilor de a aduce în corespundere cu normele legale toate actele întocmite sau emise eronat şi/sau contrar legii şi actelor normative subordonate legii în privinţa SRL ”TRANSIMEX” şi Î.M.”Sudzuker Moldova” SA. cu referire la cazul de contravenţie vamală ***** din 28.03.2023 pentru depunerea de către Î.M.”Sudzuker Moldova” SA. a declaraţiei vamale ***** din 13.06.2022 în numele Î.M.”Sudzuker Moldova” SA, încetarea procesului cu privire la contravenţia vamală ***** din 28.03.2023 pornit în privinţa SRL ”TRANSIMEX” din motivul că nu există faptul contravenţiei, obligarea restituirii în beneficiu SRL ”TRANSIMEX” a sumei amenzii în mărime de 43221,08 lei.

În ședința de judecată, reprezentantul reclamantului, reiterînd circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei, a solicitat admiterea integrală a acțiunii.

În ședința de judecată reprezentantul pîrîtului Serviciului Vamal al Republicii Moldova reiterînd circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei, a solicitat respingerea acțiunii din motivele invocate în referință.

Competența jurisdicțională material-teritorială. Condițiile de admisibilitate.

Analizând substanța și natura actului administrativ contestat, precum și luând în considerare localizarea sediului autorității publice care a desfășurat activitatea administrativă contestată, în virtutea art. 191 alin. (1) și art. 196 din Codul administrativ se constată competența materială și teritorială a Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) în examinarea acțiunii de contencios administrativ dedusă judecății.

De asemenea, exigențele legale cu privire la admisibilitatea acțiunii au fost respectate de către reclamant, în special condițiile ce vizează termenul de înaintare a acțiunii în contencios administrativ și procedurii prealabile reglementate de art. 162-169, 189, 208, 209 din Codul administrativ.

Admisibilitatea acțiunii de contencios administrativ.

Verificând acțiunile întreprinse de reclamantă în promovarea drepturilor și intereselor lor legitime, în corelare cu cadrul legal abordat supra, instanța de judecată constată cu certitudine că aceasta a respectat rigorile de admisibilitate a prezentei acțiuni.

Primo, în prezenta speță reclamantul contestă acte administrative individuale defavorabile în accepțiunea art. 11 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, prin urmare sunt susceptibile controlului judecătoresc în ordinea contenciosului administrativ.

Secundo, cu referire la procedura prealabilă, instanța remarcă că, acesta a fost respectată de către reclamant.

Tertio, în acțiunea de contencios administrativ și în cadrul ședințelor de judecată, partea reclamantă a revendicat încălcarea, prin activitatea administrativă efectuată de către autoritatea publică pârâtă, a unor drepturi în sensul art. 17 din Codul administrativ.

Quatro, totodată, **nu** există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; **nu** există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept sau că între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare; la aceeași sau la altă instanță de judecată **nu** se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept. La fel, acțiunea de contencios administrativ corespunde cerințelor prevăzute la art. 211 alin. (1) și (2) și art. 212 alin. (1) și a fost depusă de o persoană împuternicită.

În acest sens, temeiuri de inadmisibilitate nu au fost identificate de către instanța de judecată, ceea ce impune incursiunea în fondul cauzei deferite judecății.

Aprecierea instanței de judecată. Cadrul normativ pertinent.

Audiind explicațiile părților, analizând cumulul probelor prezentate, sub aspectul admiterii sau respingerii cererii înaintate, în raport cu specificul pricinii, instanța de judecată consideră că, acțiunea urmează a fi *respinsă*, din următoarele considerente.

În conformitate cu ***art. 2 alin. (2) din Codul administrativ***, anumite aspecte ce țin de activitatea administrativă privind domenii specifice de activitate pot fi reglementate prin norme legislative speciale derogatorii de la prevederile prezentului cod numai dacă această reglementare este absolut necesară și nu contravine principiilor prezentului cod.

În concordanță cu ***art. 3 din Codul administrativ***, legislaţia administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activităţii administrative şi a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor şi a libertăţilor prevăzute de lege ale persoanelor fizice şi juridice, ţinându-se cont de interesul public şi de regulile statului de drept.

În corespundere cu ***art. 6 din Codul administrativ***, procedura administrativă este activitatea autorităţilor publice cu efect în exterior, îndreptată spre examinarea condiţiilor, pregătirea şi emiterea unui act administrativ individual, spre examinarea condiţiilor,

pregătirea şi încheierea unui contract administrativ sau examinarea condiţiilor, pregătirea şi întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică. Emiterea unui act administrativ individual, încheierea unui contract administrativ sau întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică sunt părţi ale procedurii administrative.

În conformitate cu ***art. 10 alin. (1) din Codul administrativ***, actul administrativ individual este orice dispoziţie, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Potrivit ***art. 11 din Codul administrativ***, actele administrative individuale pot fi:

a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligaţii, sancţiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat;

b) acte favorabile – actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel.

Destinatarul unui act administrativ individual este doar persoana către care actul administrativ se îndreaptă. Terţii, ale căror drepturi sunt afectate de actul administrativ individual, nu sunt destinatarii acestuia.

Un act administrativ de acordare periodică a prestaţiilor materiale sau băneşti este un act administrativ individual prin care o astfel de prestaţie se acordă pentru un număr determinat sau nedeterminat de perioade succesive.

În acord cu ***art. 16 din Codul administrativ***, dreptul discreţionar al autorităţii publice reprezintă posibilitatea acesteia de a opta între mai multe soluţii posibile corespunzătoare scopului legii atunci când aplică o dispoziţie legală. Exercitarea dreptului discreţionar nu permite desfăşurarea unei activităţi administrative arbitrare.

Conform ***art. 21 din Codul administrativ***, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente trebuie să acţioneze în conformitate cu legea şi alte acte normative. Exercitarea atribuţiilor legale nu poate fi contrară scopului pentru care acestea au fost reglementate. Autorităţile publice şi instanţele de judecată competente nu pot dispune limitarea exercitării drepturilor şi a libertăţilor persoanelor decât în cazurile şi în condiţiile expres stabilite de lege.

În consonanță cu ***art. 22 din Codul administrativ***, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul şi volumul cercetărilor şi nu sunt legate nici de expunerile participanţilor, nici de cererile lor de reclamare a probelor. Faptele deja cunoscute autorităţilor publice sau instanţelor de judecată competente, faptele general notorii şi faptele prezumate în virtutea prevederilor legale nu necesită a fi probate, până la proba contrarie.

Conform ***art. 30 din Codul administrativ***, autorităţile publice nu pot întreprinde măsuri cu efect retroactiv, cu excepţia cazurilor prevăzute de lege. Autorităţile publice nu pot întreprinde măsuri care să afecteze situaţiile juridice definitive sau drepturile dobândite, decât în situaţii în care, în condiţiile stabilite de lege, acest lucru este absolut necesar pentru interesul public.

În acord cu ***art. 165 din Codul administrativ***, cererea prealabilă se depune în termen de 30 de zile de la comunicarea sau notificarea actului administrativ individual ori a respingerii petiţiei. Daca autoritatea publică nu soluţionează cererea în termenul prevăzut de

prezentul cod, cererea prealabilă poate fi depusă în decursul unui an de la expirarea termenului.

Dacă informaţia cu privire la exercitarea căilor de atac nu se conţine în actul administrativ individual sau este indicată incorect, cererea prealabilă poate fi depusă în termen de un an de la comunicarea sau notificarea actului administrativ ori a respingerii petiţiei.

Nulitatea unui act administrativ individual poate fi invocată şi fără obligaţia de a respecta un termen.

Conform ***art. 206 din Codul administrativ***, o acţiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru:

a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acţiune în contestare);

b) obligarea autorităţii publice să emită un act administrativ individual (acţiune în obligare);

c) impunerea la acţiune, la tolerare a acţiunii sau la inacţiune (acţiune în realizare);

d) constatarea existenţei sau inexistenţei unui raport juridic ori nulităţii unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acţiune în constatare); sau

e) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acţiune de control normativ).

Acţiunea în constatare prezumă existenţa unui interes îndreptăţit pentru constatarea solicitată. Acţiunea în constatare nu poate fi înaintată dacă reclamantul îşi poate sau şi-ar putea revendica drepturile printr-o altă acţiune prevăzută la alin.(1), cu excepţia situaţiei când se urmăreşte constatarea nulităţii unui act administrativ individual sau normativ.

În conformitate cu ***art. 225 alin. (1)-(2) din Codul administrativ***, instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ. Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică:

a) și-a exercitat dreptul discreționar;

b) a luat în considerare toate faptele relevante;

c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar;

d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

Circumstanțele de fapt ale cauzei.

Se reține din explicațiile părților și materialele cauzei că, la data de 13.06.2022, specialistul în domeniul vămuirii Comarov Olga a SRL ’’Transimex”, a depus DV ***** în numele ÎM ”Sudzuker Moldova” SA prin care s-a solicitat importul mărfurilor Tructoză pură din punct de vedere chimic: fructoză cristalină dulce TIPC - 400 amb*25kg - 10000kg” - cu valoarea facturală - 12700 USD”.

În rezultatul efectuării controlului documentar s-a constat că, specialistul în domeniul vămuirii eronat a aplicat contingentul în DVD ***** rub. 39 -***** la mărfurile importate din Republica Turcia.

Astfel conform listei codurilor contingentelor în vigoare la normele tehnice privind implimentarea, utilizarea şi completarea declaraţiei vamale în detaliu, aprobate prin Ordinul nr. 346-O/2009, şi anume anexa nr. 12, precum şi în baza ”Acordului de Comerţ Liber dintre Republica Moldova şi Republica Turcia a fost emisă Circulara Serviciului Vamal din

29.01.2021 cu anexa respectivă (fila nr. ţtf dosarului administrativ), în care este indicat expres faptul că având la baza acrodul de comerţ liber dintre Republica Molodva şi Republica Turicia, - pentru poziţia tarifară 1702-fără limita contingentului-TV-75%.

În rezultat s-a stabilit că, nu se acceptă contingentul solicitat cu excluderea din art. 1, rub. 39 ”ALZH1”, cu achitarea TV-75%, din care motiv SRL „Transimex” în calitate de declarant vizat în rub. 11 a declaraţiei vamale a comis o contravenţie vamală pasibilă de răspundere materială prevăzută de art. 231, pct. 6) Cod Vamal, “depunerea declaraţiei vamale sau a documentelor însoţitoare ce conţin date eronate despre regimul vamal, valoarea facturată, valoarea în vamă, tipul, codul, cantitatea sau originea mărfurilor transportate, dacă acest fapt conduce la exonerarea totală sau parţială de drepturi de import”.

Astfel urmare a indicării codului ALZA1, drepturile de import constituiau 89.988,50 lei(filna nr.1T), astfel urmare a excluderii codului contingentului din rubrica 39,*****, drepturile de import constituiau deja, 306.093,88 lei(fila nr.ij), în concluzie, prejudicial cauzat constituie suma de 306.093,88-89.988,50=216.105,38 lei.

Se reține că agentul economic importator, SRL ”Sudzuker Moldova”, a achitat diferenţa drepturilor de import stabilită ca urmare a indicării eronate de către declarantul(brokerul vamal) SRL ”Transimex”, a codului contingentului*****, necontestând în acest sens modificarea declaraţiei vamale.

Conform ***art. 232 din Codul Vamal nr. 1149-XIV din 20.07.2000 (în vigoare 23.12.2000) Abrogat: 01.01.2024 prin Legea nr.95 din 24.08.2021(în vigoare la data emiterii actelor administrative contestate),***

Articolul 232. Sancţionarea materială a contravenţiilor vamale

(1) Persoanele juridice, persoanele care desfăşoară activitate de întreprinzător fără a se constitui persoană juridică, pentru comiterea contravenţiilor vamale prevăzute la:

a) art.231 pct.1), 2), 4), 5) şi 19), sînt sancţionate cu amendă de la 40% la 100% din valoarea mărfurilor care au constituit obiectul contravenţiei sau cu confiscarea lor;

b) art.231 pct.3), sînt sancţionate cu amendă de la 4% la 10% din valoarea mărfurilor nedeclarate în termenele stabilite;

b[1]) art.231 pct.6) sînt sancţionate cu amendă de la 40% la 100% din valoarea obiectului contravenţiei sau cu confiscarea mărfurilor care au constituit obiectul contravenţiei, iar în cazul constatării contravenţiei de către organul vamal, în urma controlului ulterior, pentru declaraţiile vamale repartizate pe culoarele galben sau roşu de control vamal, cu amendă de 4% din valoarea obiectului contravenţiei;

c) art.231 pct.9) şi 11), sînt sancţionate cu amendă de la 10% la 20% din valoarea mărfurilor care au constituit obiectul contravenţiei, cu sau fără retragerea autorizaţiei, iar în cazul constatării de către organul vamal, în urma controlului ulterior, a contravenţiei prevăzute la pct.11) pentru declaraţiile vamale repartizate pe culoarele galben sau roşu de control vamal, cu amendă de 4% din valoarea mărfurilor care au constituit obiectul contravenţiei;

d) art.231 pct.6[1]) şi 7), sînt sancţionate cu amendă de la 10% la 20% din valoarea mărfurilor la care au fost prezentate documente care conţin date neautentice;

e) la art.231 pct.8), sînt sancţionate cu amendă de la 10% la 20% din valoarea mărfurilor pentru care nu au fost plătite drepturile de import sau de export;

f) art.231 pct.10), sînt sancţionate cu amendă de la 3% la 10% din valoarea mărfurilor şi mijloacelor de transport ale căror documente au fost pierdute sau nepredate;

g) art.231 pct.12), 13), 16) şi 22), sînt sancţionate cu amendă de la 5% la 20% din valoarea mărfurilor, obiectelor care au constituit obiectul contravenţiei;

h) art.231 pct.14), 15), 17), 18), 20), 21), sînt sancţionate cu amendă de la 10% la 100% din valoarea mărfurilor şi altor bunuri care au constituit obiectul contravenţiei, cu sau fără retragerea autorizaţiei;

i) art.231 pct.23), sînt sancţionate cu amendă de 3% din valoarea mărfurilor;

j) art.231 pct.24) sînt sancţionate cu amendă de la 0,1% la 0,5% din suma stabilită la art.163 alin.(2) lit.c).

(2) În cazul în care persoana, pînă la iniţierea controlului ulterior, comunică din proprie iniţiativă, în scris organului vamal despre comiterea contravenţiilor vamale prevăzute la art.231 pct.6) şi pct.11), cu anexarea actelor justificative, aceasta se eliberează de răspundere materială şi contravenţională, cu condiţia achitării incontestabile şi benevole a drepturilor de import datorate şi a penalităţilor calculate.

Astfel în rezultatul cercetărilor tuturor circumstanţelor expuse în sesizarea funcţionarului vamal din *14.06.2022* înregistrată în RESC cu ***** la data de 28.03.2023 a fost întocmit Procesul-verbal cu privire la contravenţie ***** prin care s-a stabilit că norma materială contravenţională comisă de SRL „Transimex” se cuprinde în dispoziţiile art. 231 pct. 6) Cod Vamal (în vigoare la data emiterii actelor administrative contestate), care prevede că sînt considerate încălcare a reglementărilor vamale pasibilă de răspundere materială următoarele contravenţii vamale: 6) depunerea declaraţiei vamale sau a documentelor însoţitoare ce conţin date eronate despre regimul vamal, valoarea facturată, valoarea în vamă, tipul, codul, cantitatea sau originea mărfurilor transportate, dacă acest fapt conduce la exonerarea totală sau parţială de drepturi de import.

Astfel, prin decizia şefului Postului vamal Chişinău 1 (PVI, Industriala), din 28.03.2023, în baza Procesului-verbal cu privire la contravenţie ***** din 28.03.2023, SRL „Transimex” a fost trasă la răspundere materială şi sancţionată conform art. 232 alin. (1) lit. b) Cod Vamal, fiindu-i aplicată o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 40% din valoarea obiectului contravenţiei 216.105,38 lei, ceea ce constituie 86442,15 lei.

Astfel, în conformitate cu ***art. 1 pct. 23 Cod Vamal(în vigoare la data emiterii actelor administrative contestate)*** - *declaraţie vamală* – actul unilateral prin care o persoană manifestă, în formele şi modalităţile prevăzute de legislaţia vamală, voinţa de a plasa mărfurile sub o anumită destinaţie vamală;

Potrivit ***art. 32 Cod vamal (în vigoare la data emiterii actelor administrative contestate),***

Articolul 32. Tratamentul tarifar preferenţial

(1) Prin tratament tarifar preferenţial se înţelege o reducere sau o scutire de taxe vamale, care poate fi aplicată şi în cadrul unui contingent cantitativ sau valoric.

(2) De tratament tarifar preferenţial pot beneficia unele categorii de mărfuri în funcţie de originea acestora, potrivit acordurilor internaţionale la care Republica Moldova este parte.

Astfel potrivit Sesizării inspectorului principal din cadrul Postului vamal Chişinău 1(PVI Industriala), înregistrată în Registrul RESC a Biroului Vamal Centru cu ***** la 14.06.2022, în urma controlului documentar just s-a constatat aplicarea eronată în rub. 39 a

declaraţiei vamale deduse speţei, a contingentului*****, fapt ce a dus la excluderea acestuia, iar în urma modificărilor s-au calculat plăţi adăugătoare în sumă de 216.103,28 lei.

Potrivit ***art. 5 alin. (2) al Legii cu privire la tariful vamal nr. 1380-XIII din 20.11.97 (în vigoare la data emiterii actelor administrative contestate),*** valoarea în vamă a mărfurilor este determinată în conformitate cu prezenta lege, cu tratatele internaţionale ratificate de Republica Moldova, precum şi cu actele normative ale Guvernului, adoptate în scopul executării acestora.

Conform ***art. 6 din Legea menționată***,

(1) La trecerea mărfii peste frontiera vamală, declarantul anunţă valoarea în vamă a acesteia autorităţii vamale.

(2) Modul şi condiţiile de declarare a valorii în vamă a mărfurilor introduse pe şi scoase de pe teritoriul vamal, precum şi forma declaraţiei se stabilesc de către Guvern în conformitate cu prezenta lege şi cu tratatele internaţionale ratificate de Republica Moldova.

Conform ***art. 7 alin. (1) și (2) al Legii indicate***,

(1) Valoarea în vamă a mărfii anunţată de declarant şi datele suplimentare referitoare la ea trebuie să fie veridice şi confirmate prin acte.

(2) În cazul în care este necesar de a confirma valoarea în vamă a mărfii anunţată, declarantul, la cererea autorităţii vamale, este obligat să prezinte datele respective. Dacă autoritatea vamală pune la îndoială autenticitatea acestor date, declarantul este în drept să determine valoarea în vamă a mărfii prin metodele prevăzute de prezenta lege.

Conform ***art. 8 alin. (1)-(3) Legea precitată***,

(1) Autoritatea vamală exercită controlul asupra corectitudinii determinării valorii în vamă a mărfii.

(2) Autoritatea vamală este în drept să ia decizii în privinţa corectitudinii ori incorectitudinii valorii în vamă a mărfii anunţate de declarant.

(3) În cazul în care nu există date ce ar confirma corectitudinea determinării valorii în vamă a mărfii anunţate sau în cazul în care există temei de a considera că datele prezentate de declarant (importator) nu sînt veridice (inclusiv sînt sub nivelul valorii lor de producţie) şi/sau nu sînt suficiente, autoritatea vamală este în drept să determine de sine stătător valoarea în vamă a mărfii, aplicînd consecutiv una din cele 6 metode prevăzute de prezenta lege.

Articolul 10 alin. (1) - (2) din Legea cu privire la tariful vamal (în vigoare la data emiterii actului administrativ contestat) prevede următoarele:

(1) Valoarea în vamă a mărfii introduse pe teritoriul vamal se determină prin următoarele metode:

a) în baza valorii tranzacţiei, respectiv în baza preţului efectiv plătit sau de plătit;

b) în baza valorii tranzacţiei cu marfă identică;

c) în baza valorii tranzacţiei cu marfă similară;

d) în baza costului unitar al mărfii;

e) în baza valorii calculate a mărfii;

f) prin metoda de rezervă.

(2) Principala metodă dintre cele specificate la alin.(1) este metoda determinării valorii în vamă a mărfii în baza valorii tranzacţiei cu marfa respectivă. În cazul în care metoda principală nu poate fi aplicată, se folosesc alte metode. Fiecare din metodele succesive se aplică doar în cazul în care valoarea în vamă a mărfii nu poate fi determinată

prin metoda precedentă. Metodele prevăzute la lit.d) şi e) pot fi aplicate în orice consecutivitate, la dorinţa declarantului.

Astfel, ***conform art. 11 alin. (1)-(4) Legea cu privire la tariful vamal nr. 1380-XIII din 20.11.97 (în vigoare la data emiterii actelor administrative contestate)*****,**

(1) La determinarea valorii în vamă a mărfii în baza valorii tranzacţiei, respectiv în baza preţului efectiv plătit sau de plătit, în valoarea tranzacţiei se includ următoarele componente în cazul în care nu au fost incluse anterior în valoarea mărfii:

a) cheltuielile pentru transportul mărfii la aeroport sau în alt loc de introducere a mărfii pe teritoriul vamal:

- cheltuielile aferente asigurării;
- costul transportului;
- costul încărcării, descărcării şi transbordării mărfii;

b) cheltuielile suportate de cumpărător:

- comisioanele şi primele pentru brokeri, cu excepţia comisioanelor pentru achiziţionarea mărfii;
- costul containerelor şi/sau al altui ambalaj de folosinţă repetată, dacă, în corespundere cu Nomenclatura combinată a mărfurilor, acestea sînt considerate un tot întreg cu marfa;
- costul ambalajului, inclusiv costul materialelor de ambalaj şi al lucrărilor de ambalare;

c) valoarea, calculată în mod corespunzător, a următoarelor mărfuri şi servicii oferite, direct sau indirect, de cumpărător, în mod gratuit sau la preţ redus, în scopul utilizării la producerea ori exportarea mărfii evaluate, în măsura în care această valoare nu a fost inclusă în preţul efectiv plătit sau de plătit:

- materiale, componente, părţi şi alte elemente similare, încorporate în marfă;
- instrumente, matriţe, forme şi alte componente similare, utilizate la producerea mărfii;
- materiale cheltuite la producerea mărfii;
- lucrări de inginerie, de dezvoltare, lucrări de artă şi design, planuri şi schiţe, executate în afara ţării şi necesare pentru producerea mărfii;

d) redevenţele şi taxele pentru licenţe referitoare la mărfurile de evaluat, pe care cumpărătorul este obligat să le achite, direct sau indirect, ca o condiţie a vînzării mărfurilor de evaluat, în cazul în care aceste redevenţe şi drepturi de licenţă nu au fost incluse în preţul efectiv plătit sau de plătit;

e) partea din venitul de la orice revînzare, transmitere sau utilizare ulterioară a mărfii, care ar reveni, direct sau indirect, vînzătorului.

(2) Orice adaos la preţul efectiv plătit sau de plătit se efectuează în conformitate cu prevederile prezentului articol, doar pe bază de date obiective şi cuantificabile.

(3) La determinarea valorii în vamă a mărfii nu se admite nici un adaos la preţul efectiv plătit sau de plătit, cu excepţia celor prevăzute în prezentul articol.

(4) Metoda respectivă nu poate fi aplicată dacă:

a) există restricţii în privinţa drepturilor cumpărătorului asupra mărfii evaluate, cu excepţia restricţiilor:

- stabilite de legislaţie;
- în privinţa regiunii geografice în care marfa poate fi revîndută;

- care nu influenţează esenţial preţul mărfii;

b) vînzarea mărfii şi valoarea tranzacţiei depind de respectarea unor condiţii sau prestaţii a căror valoare nu poate fi determinată, cu referire la mărfurile de evaluat;

c) informaţia folosită de declarant la anunţarea valorii în vamă a mărfii nu este veridică sau nu este confirmată prin acte;

d) participanţii la tranzacţie sînt persoane interdependente, cu excepţia cazurilor cînd interdependenţa lor nu influenţează valoarea tranzacţiei şi aceasta este acceptată în scopuri vamale conform prevederilor alin.(5).

În conformitate cu prevederile ***pct. 9 al Regulamentului privind modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor, aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr. 974 din 15 august 2016 (în vigoare la data emiterii actelor administrative contestate)***, în cazul în care organul vamal are suspiciuni întemeiate că valoarea de tranzacţie declarată reprezintă cuantumul total plătit sau de plătit astfel cum se menţionează în art.11 alin.(1) din Legea cu privire la tariful vamal, se solicită declarantului să furnizeze informaţii suplimentare, în conformitate cu pct.27 alineatul cinci şi pct.29 alineatul doi.

În cazul în care după primirea informaţiilor suplimentare sau în absenţa unui răspuns suspiciunile nu sînt eliminate, organul vamal poate decide că valoarea în vamă nu poate fi determinată, în conformitate cu art.11 alin.(1) din Legea cu privire la tariful vamal.

Decizia luată de către organul vamal se comunică în scris, sub rezerva dispoziţiilor art.7 alin.(4) din Legea cu privire la tariful vamal. Dezacordul cu privire la decizia organului vamal nu scuteşte declarantul de obligativitatea conformării la cerinţele stabilite.

În sensul prezentului punct, "suspiciuni întemeiate" pot fi considerate:

1) neconcordanţe sau nereguli constatate în documentele şi/sau informaţiile prezentate pentru vămuirea mărfurilor;

2) identificarea riscurilor gestionate de către Serviciul Vamal.

Conform ***pct. 11 al Regulamentului menționat (în vigoare la data emiterii actelor administrative contestate)*****,** la aplicarea art.13 şi 14 din Legea cu privire la tariful vamal (valoarea de tranzacţie a mărfurilor similare), valoarea în vamă se determină prin corelare cu valoarea de tranzacţie a unor mărfuri similare în cadrul unei vînzări în aceleaşi condiţii comerciale şi aproximativ în aceleaşi cantităţi egale ca în cazul mărfurilor supuse evaluării. Cînd nu se identifică o astfel de vînzare, se aplică valoarea tranzacţiei cu mărfuri similare vîndute în alte condiţii comerciale şi/sau în cantităţi diferite, ajustată pentru a reflecta diferenţele ce pot rezulta din condiţiile comerciale şi/sau cantităţi, cu condiţia ca această ajustare să se poată face pe baza elementelor probatorii care stabilesc în mod clar temeinicia şi exactitatea ajustării.

În cazul în care cheltuielile prevăzute art.11 alin.(1) lit.a) din Legea cu privire la tariful vamal se includ în valoarea de tranzacţie, această valoare se ajustează la diferenţele semnificative care pot exista între cheltuielile aferente, pe de o parte, mărfurilor de evaluat şi, pe de alte parte, mărfurilor similare în cauză, care rezultă din diferenţele de distanţă şi moduri de transport diferite.

În sensul prezentului punct, "valoarea de tranzacţie a mărfurilor similare importate" reprezintă o valoare în vamă stabilită anterior în conformitate cu art.11 din Legea cu privire la tariful vamal, ajustată în conformitate cu alineatele unu şi doi din prezentul punct.

Conform ***pct. 33 al Regulamentului indicat (în vigoare la data emiterii actelor administrative contestate),***

În cazul în care valoarea în vamă este declarată prin aplicarea articolelor 12-17 din Legea cu privire la tariful vamal, organul vamal verifică declaraţia vamală şi actele/informaţiile prezentate de către declarant în acest sens pentru a se asigura de corectitudinea determinării valorii în vamă şi aplicării metodei alese în corespundere cu dispoziţiile caracteristice acesteia.

Dacă valoarea în vamă declarată corespunde dispoziţiilor de aplicare a metodei alese de către declarant, organul vamal acceptă valoarea şi metoda declarată.

Atunci cînd valoarea în vamă determinată de către declarant nu corespunde dispoziţiilor de aplicare a metodei alese, organul vamal acţionează potrivit prevederilor art.8 alin.(3) din Legea cu privire la tariful vamal.

Potrivit Acordului de la Marrakesh privind constituirea Organizației Mondiale a Comerțului, la care Republica Moldova a aderat prin Protocolul din 8 mai 2001, ratificat prin Legea nr. 218 din 1 iunie 2001, taxele vamale se evaluează la valoarea reală care este valoarea de tranzacție.

Prin derogare de la această regulă, dreptul autorității vamale de a stabili, printr-o echivalență verificabilă, o altă valoare vamală este recunoscută numai în cazul imposibilității de determinare a valorii reale și în situația unor dubii rezonabile privind veridicitatea valorii declarate de importator.

Conform ***pct. 36 al Regulamentului privind modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor, aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr. 974 din 15 august 2016 (în vigoare la data emiterii actelor administrative contestate)*****,** atunci când declarantul furnizează actele şi/sau informaţiile suplimentare, dar în urma examinării acestora suspiciunile privind veridicitatea valorii în vamă declarate nu sunt înlăturate sau declarantul nu prezintă în termenul stabilit acte şi/sau informaţii suplimentare, organul vamal înscrie în actul de inspecţie motivul neacceptării metodei de tranzacţie şi acordă declarantului posibilitatea de a răspunde în scris în termen de 4 ore de la recepţionarea actului de inspecţie, cu prezentarea dovezilor corespunzătoare. Sub rezerva dispoziţiilor art.8 alin.(4) din Legea cu privire la tariful vamal privind divulgarea informaţiilor confidenţiale şi protecţia datelor, la cererea declarantului, organul vamal înştiinţează referitor la actele şi informaţiile care stau la baza neacceptării metodei de tranzacţie. În urma examinării informaţiei suplimentare prezentate de către declarant, organul vamal decide referitor la acceptarea/neacceptarea valorii în vamă declarate.

În situaţia în care dovezile corespunzătoare nu pot fi prezentate în termenul prevăzut la alineatul unu, declarantul poate solicita constituirea garanţiei suficiente cu dreptul de a plasa mărfurile în liberă circulaţie, în conformitate cu prevederile art.17^2 din Legea cu privire la tariful vamal.

În cazul în care suspiciunile sunt eliminate, valoarea în vamă declarată se acceptă şi se efectuează înscrierile respective pe actul de inspecţie, care se aduc la cunoştinţa declarantului.

În situaţia în care suspiciunile privind veridicitatea valorii în vamă declarate nu sunt eliminate, organul vamal informează declarantul prin înmânarea actului de inspecţie despre faptul imposibilităţii determinării valorii în vamă în conformitate cu art.11 din Legea cu privire la tariful vamal, acordând declarantului dreptul de a declara valoarea în vamă a mărfurilor prin aplicarea consecutivă a metodelor prevăzute la art.12-17 din Legea cu privire la tariful vamal, cu acordarea în acest sens a unui termen de 4 ore.

În situația în care suspiciunile privind veridicitatea valorii în vamă declarate nu sunt eliminate, organul vamal informează declarantul prin înmânarea actului de inspecție despre faptul imposibilității determinării valorii în vamă în conformitate cu art.11 din Legea cu privire la tariful vamal, acordând declarantului dreptul de a declara valoarea în vamă a mărfurilor prin aplicarea consecutivă a metodelor prevăzute la art.12-17 din Legea cu privire la tariful vamal, cu acordarea în acest sens a unui termen de 4 ore.

Se atestă că conform ***pct. 29 din Hotărîrea Guvernului Republicii Moldova pentru aprobarea Regulamentului privind modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor nr. 974 din 15.08.2016 (în vigoare la momentul inițierii procedurii administrative),***

29. Pentru confirmarea valorii în vamă a mărfurilor importate, declarantul prezintă acte potrivit prevederilor pct.29^1 din Regulamentul de aplicare a destinaţiilor vamale prevăzute de Codul vamal al Republicii Moldova, aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr.1140 din 2 noiembrie 2005.

În cazul în care organul vamal constată neconcordanţe sau nereguli între datele care se conţin în actele prezentate de declarant şi/sau dacă Sistemul Informaţional Integrat Vamal identifică criteriul de selectivitate în baza procesului de administrare a riscurilor, în temeiul prevederilor art.7 alin.(2) din Legea cu privire la tariful vamal şi pct.29^2 din Regulamentul de aplicare a destinaţiilor vamale prevăzute de Codul vamal al Republicii Moldova, organul vamal este în drept să solicite declarantului date şi informaţii suplimentare, în funcţie de specificul tranzacţiei.

Declarantul, din proprie iniţiativă, este în drept să prezinte şi alte acte, în scopul confirmării valorii în vamă anunţate.

Actele prezentate în scopul confirmării valorii în vamă declarate vor conţine cumulativ următoarele date:

a) datele de identificare ale vînzătorului şi ale cumpărătorului mărfurilor;

b) denumirea mărfurilor, cantitatea, preţul pentru fiecare unitate şi valoarea totală a mărfurilor;

c) semnătura persoanei emitente;

d) numărul şi data de emitere a facturii;

e) condiţiile şi modalitatea de achitare;

f) reducerile şi condiţiile de aplicare a acestora, după caz;

g) condiţiile şi termenul de livrare;

h) natura tranzacţiei (comercială/necomercială).

Totodată conform ***pct. 29^1 din Hotărîrea Guvernului Republicii Moldova pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a destinaţiilor vamale prevăzute de Codul vamal al Republicii Moldova nr. 1140 din 02.11.2005 (în vigoare la momentul inițierii procedurii administrative),***

29^1. Declaraţia vamală se depune la organele vamale fiind însoţită de acte care confirmă datele înscrise în declaraţie, dar minimum de următoarele acte obligatorii:

a) factura;

b) documentele de transport;

c) actele permisive, necesare pentru acordarea liberului de vamă.

29^2. La efectuarea controlului documentar (culoarul galben de control vamal), controlului fizic (culoarul roşu de control vamal) sau controlului ulterior (culoarul albastru de control), suplimentar la actele menţionate la pct.29^1 se vor prezenta acte care confirmă toate

datele indicate în declaraţia vamală. În cazul în care actele prezentate de declarant nu confirmă toate datele din declaraţia vamală, organul vamal poate solicita prezentarea altor informaţii necesare acordării liberului de vamă.

Totodată conform ***art. 93 alin. (1) Cod Administrativ***, fiecare participant probează faptele pe care îşi întemeiază pretenţia.

În contradicție cu normele indicate supra instanța reține că al materialele dosarului nu sunt anexate careva probe privind temeinicia pretențiilor formulate în prezenta acțiune.

În conformitate cu prevederile art. 225 alin. (2) din Codul administrativ, verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică: a) și-a exercitat dreptul discreționar; b) a luat în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar; d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

Astfel, titlul III din Codul administrativ, stabilește formalitățile și procedura pentru emiterea actelor administrative, cu indicarea condițiilor de fond și formă pentru aceasta și respectiv, sancțiunea ce survine în cazul nerespectării acestora. Așa fiind, unul din elementele de bază ale actului administrativ, este motivarea, precum și obligativitatea explicării căilor de atac (art. art. 118, 120, 124 din Codul Administrativ).

Conform art. 118 Cod Administrativ, motivarea este operațiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. Această definiție impune expres necesitatea motivării actului administrativ, indiferent de norma în baza căreia se emite acesta, fără să implice careva elemente de interpretare.

Prin urmare, instanța judecătorească conchide că decizia Serviciului Vamal al Republicii Moldova ***** din 24.11.2023 de soluţionare a cererii prealabile depuse de către SRL ”TRANSIMEX” la 27.10.2023 înregistrate cu*****, decizia asupra cazului de contravenţie vamală ***** din 28.03.2023 emisă de agentul constatator Guranda Eugeniu, şef Post vamal Chişinău 1 al Biroului vamal Centru al Serviciului Vamal al Republicii Moldova prin care SRL ”TRANSIMEX” a fost recunoscut vinovat de săvîrşirea contravenţiei imputate, aplicîndu-i sancţiunea conform art.232 alin.(b^1) din Codul vamal al Republicii Moldova sub formă de amendă în valoare de 40% din valoarea obiectului contravenţiei de 216105,38 lei, ceea ce constituie 86442,15 lei, procesul-verbal cu privire la contravenţie ***** din 28.03.2023, declaraţia vamală ***** din 13.06.2022 modificate, sunt legale în fond, emis cu respectarea condițiilor de legalitate/valabilitate stabilite de lege, fiind motivată și conținând informații obligatorii impuse de lege, iar temeiurile invocate de către reclamant întru anularea actelor administrative contestate, nu ating nivelul minim pentru a fi considerate de către instanța de judecată ca temeiuri suficiente pentru anularea actelor contestate în prezenta speță.

În contextul celor relatate, instanța subliniază că, pentru a fi anulat un act administrativ, reclamantul exercitând dreptul său la acțiune, urmează nu doar la general să-și expună dezacordul cu activitatea administrativă, ci să-și întemeieze cererea de chemare în judecată pe prevederile exprese a legii: 1) în cazul în care consideră că actul administrativ este ilegal în fond ca fiind emis contrar prevederilor legii, să indice expres care anume norme legale, în viziunea lui, au fost încălcate; 2) în cazul în care consideră că actul administrativ este ilegal ca fiind emis cu încălcarea competenței, urmează să facă referire la normele juridice care reglementează competența, astfel, încât să dovedească încălcarea acesteia; 3) în cazul în care invocă că actul administrativ este ilegal ca fiind emis cu

încălcarea procedurii stabilite, urmează să indice expres normele procedurale care au fost încălcate.

Respectiv, nici unul din temeiurile invocate de reclamant întru anularea actului administratriv contestat, nu atinge nivelul minim pentru a putea fi reținut ca temei de anulabilitate sau de nulitate a actului administrativ individual defavorabil, or, actele administrative contestate sunt emise conform legii, cu respectarea procedurii stabilite și de către organul competent.

Potrivit ***art.224 alin.(1) lit.f) din Codul administrativ***, examinînd acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărîri: respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sînt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărîri prevăzute la lit. a)–e).

În lumina celor menționate, instanța consideră că argumentele invocate în suportul acțiunii nu sunt susceptibile să determine anularea deciziei Serviciului Vamal al Republicii Moldova ***** din 24.11.2023 de soluţionare a cererii prealabile depuse de către SRL ”TRANSIMEX” la 27.10.2023 înregistrate cu*****, anularea deciziei asupra cazului de contravenţie vamală ***** din 28.03.2023 emisă de agentul constatator Guranda Eugeniu, şef Post vamal Chişinău 1 al Biroului vamal Centru al Serviciului Vamal al Republicii Moldova prin care SRL ”TRANSIMEX” a fost recunoscut vinovat de săvîrşirea contravenţiei imputate, aplicîndu-i sancţiunea conform art.232 alin.(b^1) din Codul vamal al Republicii Moldova sub formă de amendă în valoare de 40% din valoarea obiectului contravenţiei de 216105,38 lei, ceea ce constituie 86442,15 lei, anularea procesului-verbal cu privire la contravenţie ***** din 28.03.2023, anularea declaraţiei vamale ***** din 13.06.2022 modificate, obligarea pârâţilor de a aduce în corespundere cu normele legale toate actele întocmite sau emise eronat şi/sau contrar legii şi actelor normative subordonate legii în privinţa SRL ”TRANSIMEX” şi Î.M.”Sudzuker Moldova” SA. cu referire la cazul de contravenţie vamală ***** din 28.03.2023 pentru depunerea de către Î.M.”Sudzuker Moldova” SA. a declaraţiei vamale ***** din 13.06.2022 în numele Î.M.”Sudzuker Moldova” SA, încetarea procesului cu privire la contravenţia vamală ***** din 28.03.2023 pornit în privinţa SRL ”TRANSIMEX” din motivul că nu există faptul contravenţiei, obligarea restituirii în beneficiu SRL ”TRANSIMEX” a sumei amenzii în mărime de 43221,08 lei. Or, de către autoritatea publică pîrîtă a fost respectată procedura de emitere a actului administrativ care fiind emis în corespundere cu normele legii materiale aplicabile speței, instanța nu a constatat admiterea a careva abateri la emiterea actelor administrative individuale defavorabile emise în privința reclamantului, legalitatea acestuia nefiind pusă la îndoială de către instanța de judecată, or, contrariul nu a fost demonstrat în cadrul procesului de judecată organizat cu respectarea principiilor contradictorialității și al egalității de tratament ceea ce denotă că temei de admitere a acțiunii reclamantului nu există.

În rezultat, instanța va respinge ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de către SRL ”TRANSIMEX” reprezentat de avocatul Selchin Igor împotriva Serviciului Vamal al Republicii Moldova, Biroul Vamal Centru, terț Î.M.”Sudzuker Moldova” SA. privind anularea deciziei Serviciului Vamal al Republicii Moldova ***** din 24.11.2023 de soluţionare a cererii prealabile depuse de către SRL ”TRANSIMEX” la 27.10.2023 înregistrate cu*****, anularea deciziei asupra cazului de contravenţie vamală ***** din 28.03.2023 emisă de agentul constatator Guranda Eugeniu, şef Post vamal

Chişinău 1 al Biroului vamal Centru al Serviciului Vamal al Republicii Moldova prin care SRL ”TRANSIMEX” a fost recunoscut vinovat de săvîrşirea contravenţiei imputate, aplicîndu-i sancţiunea conform art.232 alin.(b^1) din Codul vamal al Republicii Moldova sub formă de amendă în valoare de 40% din valoarea obiectului contravenţiei de 216105,38 lei, ceea ce constituie 86442,15 lei, anularea procesului-verbal cu privire la contravenţie ***** din 28.03.2023, anularea declaraţiei vamale ***** din 13.06.2022 modificate, obligarea pârâţilor de a aduce în corespundere cu normele legale toate actele întocmite sau emise eronat şi/sau contrar legii şi actelor normative subordonate legii în privinţa SRL ”TRANSIMEX” şi Î.M.”Sudzuker Moldova” SA. cu referire la cazul de contravenţie vamală ***** din 28.03.2023 pentru depunerea de către Î.M.”Sudzuker Moldova” SA. a declaraţiei vamale ***** din 13.06.2022 în numele Î.M.”Sudzuker Moldova” SA, încetarea procesului cu privire la contravenţia vamală ***** din 28.03.2023 pornit în privinţa SRL ”TRANSIMEX” din motivul că nu există faptul contravenţiei, obligarea restituirii în beneficiu SRL ”TRANSIMEX” a sumei amenzii în mărime de 43221,08 lei.

conform art. art. 224, 225 din Codul Administrativ nr. 116 din 19.07.2018 (în vigoare din 01.04.2019), instanţa de judecată,

h o t ă r ă ş t e:

Cererea de chemare în judecată depusă de către SRL ”TRANSIMEX” reprezentat de avocatul Selchin Igor împotriva Serviciului Vamal al Republicii Moldova, Biroul Vamal Centru, terț Î.M.”Sudzuker Moldova” SA. privind anularea deciziei Serviciului Vamal al Republicii Moldova ***** din 24.11.2023 de soluţionare a cererii prealabile depuse de către SRL ”TRANSIMEX” la 27.10.2023 înregistrate cu*****, anularea deciziei asupra cazului de contravenţie vamală ***** din 28.03.2023 emisă de agentul constatator Guranda Eugeniu, şef Post vamal Chişinău 1 al Biroului vamal Centru al Serviciului Vamal al Republicii Moldova prin care SRL ”TRANSIMEX” a fost recunoscut vinovat de săvîrşirea contravenţiei imputate, aplicîndu-i sancţiunea conform art.232 alin.(b^1) din Codul vamal al Republicii Moldova sub formă de amendă în valoare de 40% din valoarea obiectului contravenţiei de 216105,38 lei, ceea ce constituie 86442,15 lei, anularea procesului-verbal cu privire la contravenţie ***** din 28.03.2023, anularea declaraţiei vamale ***** din 13.06.2022 modificate, obligarea pârâţilor de a aduce în corespundere cu normele legale toate actele întocmite sau emise eronat şi/sau contrar legii şi actelor normative subordonate legii în privinţa SRL ”TRANSIMEX” şi Î.M.”Sudzuker Moldova” SA. cu referire la cazul de contravenţie vamală ***** din 28.03.2023 pentru depunerea de către Î.M.”Sudzuker Moldova” SA. a declaraţiei vamale ***** din 13.06.2022 în numele Î.M.”Sudzuker Moldova” SA, încetarea procesului cu privire la contravenţia vamală ***** din 28.03.2023 pornit în privinţa SRL ”TRANSIMEX” din motivul că nu există faptul contravenţiei, obligarea restituirii în beneficiu SRL ”TRANSIMEX” a sumei amenzii în mărime de 43221,08 lei, se respinge ca fiind neîntemeiată.

Hotărîrea poate fi contestată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului hotărîrii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău sediul Centru.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul Cazacu Grigorii